ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 2ας Φεβρουαρίου 1988 *

Στην υπόθεση 162/86,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division, Λονδίνο, προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Livestock Sales Transport Ltd και P. M. Johnson Esq.

και

Intervention Board for Agricultural Produce,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του κανονισμού 3451/85 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 1985 (ΕΕ L 328, σ. 23) και του κανονισμού 9/86 της Επιτροπής, της 3ης Ιανουαρίου 1986 (ΕΕ L 2, σ. 14), που τροποποιούν τον κανονισμό 1633/84 της Επιτροπής για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή προβατοειών,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, ασκούντα καθήκοντα προέδρου, O. Due και G. C. Rodríguez Iglesias, προέδρους τμήματος, T. Koopmans, K. Bahlmann, R. Joliet και F. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Livestock Sales Transport Ltd και η P. M. Johnson, αιτούσες στην κύρια δίκη, εκπροσωπούμενες από τον Holme, επικουρούμενο κατά την έγγραφη διαδικασία από τον Isaacs και από τον Isaacs κατά την προφορική διαδικασία·

— το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τον McHenry, επικουρούμενο κατά την έγγραφη διαδικασία από τον Barling και από τον Barling κατά την προφορική διαδικασία·

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Lawrence κατά την έγγραφη και την προφορική διαδικασία·

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 3ης Ιουνίου 1987,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Οκτωβρίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με Διάταξη της 22ας Μαΐου 1986, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Ιουλίου 1986, το High Court of Justice of England and Wales, Λονδίνο, υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος του κανονισμού 3451/85 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 1985 (ΕΕ L 328, σ. 23), και του κανονισμού 9/86 της Επιτροπής, της 3ης Ιανουαρίου 1986 (ΕΕ L 2, σ. 14), που τροποποιούν τον κανονισμό 1633/84 της Επιτροπής για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή προβατοειών.

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ των Livestock Sales Transport Ltd (στο εξής: LST) και P. M. Johnson & Son (στο εξής Johnson) αφενός και του Intervention Board for Agricultural Produce (στο εξής: IBAP) αφετέρου.

3 Η LST είναι εταιρία με έδρα το Κεντ, η δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στην εξαγωγή κρέατος και ζώων από το Ηνωμένο Βασίλειο προς το εξωτερικό. Η παραγωγός εταιρία του εν λόγω προβείου κρέατος είναι η Johnson. Ο IBAP είναι υπεύθυνος στο Ηνωμένο Βασίλειο για την είσπραξη του « clawback » που οφείλουν οι εξαγωγείς επί των εξαγωγών πρόβειου κρέατος.

4 Το Φεβρουάριο του 1986, η Johnson πώλησε προς εξαγωγή στη LST ορισμένα προϊόντα πρόβειου κρέατος που δεν μπορούσαν να τύχουν της εφαρμογής της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή και τα εν λόγω κρέατα πράγματι εξήχθησαν. Με τις από 12 Μαρτίου 1986 εντολές πληρωμής, ο IBAP ζήτησε από τη LST την επιστροφή ποσού ισοδύναμου προς το ποσό της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή που ισχυριζόταν ότι οφειλόταν για τις εξαχθείσες ποσότητες.

5 Η LST, την οποία υποστηρίζει η Johnson, άσκησε προσφυγή ενώπιον του High Court of Justice, Queen' s Bench Division, ζητώντας να αναγνωριστεί ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να καταβάλει « clawback » για την εν λόγω εξαγωγή, δεδομένου ότι οι κοινοτικές διατάξεις στις οποίες στηρίχτηκε ο IBAP είναι ανίσχυρες. Οι αιτούσες στην κύρια δίκη ισχυρίστηκαν κατ' ουσία ότι οι κανονισμοί 3451/85 και 9/86 της Επιτροπής

α) είναι ασυμβίβαστοι με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ·

β) είναι ασυμβίβαστοι με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων·

γ) εκδόθηκαν αναρμοδίως από την Επιτροπή, ενόψει των διατάξεων του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 1837/80, όπως τροποποιήθηκε·

δ) δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένοι όπως απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΟΚ.

6 Κρίνοντας ότι στο πλαίσιο της διαφοράς ανέκυπτε ζήτημα σχετικά με το κύρος διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, το High Court of Justice απεφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα:

« Είναι οι κανονισμοί της Επιτροπής 3451/85, της 6ης Δεκεμβρίου 1985, και 9/86, της 3ης Ιανουαρίου 1986, της Επιτροπής, που αμφότεροι τροποποιούν τον κανονισμό 1633/84 της Επιτροπής, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή προβατοειδών, άκυροι καθόσον προβλέπουν την καταβολή ποσού ανάλογου προς τη μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή (clawback), κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 1837/80 του Συμβουλίου, για τα προϊόντα τα οποία δεν μπορούν να τύχουν της εν λόγω πριμοδοτήσεως; »

7 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι παρατηρήσεις που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 20 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου.

8 Προκειμένου να εκτιμηθεί το κύρος των υπό αμφισβήτηση διατάξεων των κανονισμών 3451/85 και 9/86, ενδείκνυται να εξακριβωθεί εάν αυτοί έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της εξουσιοδοτήσεως που έχει παρασχεθεί στην Επιτροπή με το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 1837/80 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1980, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/029, σ. 150), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 871/84, της 31ης Μαρτίου 1984 (ΕΕ L 90, σ. 35).

9 Όπως το Δικαστήριο έκρινε με τη σημερινή απόφαση (Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, 61/86, Συλλογή 1988, σ. 431), το προαναφερθέν άρθρο 9, παράγραφος 3, δεν μπορεί να ερμηνευτεί κατά τρόπο ώστε να αναγνωριστεί στην Επιτροπή εξουσία εκτιμήσεως, η οποία να της επιτρέπει την επιβολή, κατά την έξοδο από την περιοχή 5 των ζώων και προϊόντων ως προς τα οποία δεν έχει καταβληθεί η μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή, της εισπράξεως ποσού αναλόγου προς την πριμοδότηση αυτή. Δεδομένου ότι η είσπραξη ενός ποσού κατά την εξαγωγή προς άλλο κράτος μέλος συνιστά, καταρχήν, εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων, το προαναφερθέν άρθρο 9, παράγραφος 3, πράγματι δεν συμβιβάζεται με τις θεμελιώδεις αρχές κάθε κοινής οργανώσεως αγοράς, που επιβάλλει συσταλτική ερμηνεία.

10 Συνεπώς, στο υποβληθέν ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι οι κανονισμοί 3451/85 και 9/86 είναι άκυροι καθόσον προβλέπουν, κατά την εξαγωγή προς άλλο κράτος μέλος, την είσπραξη ποσού αναλόγου προς τη μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή επί των ζώων και προϊόντων για τα οποία δεν είναι δυνατό να καταβληθεί η εν λόγω πριμοδότηση.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε το High Court of Justice of England and Wales, Λονδίνο, με Διάταξη της 22ας Μαΐου 1986, αποφαίνεται:

Οι κανονισμοί 3451/85 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 1985, και 9/86 της Επιτροπής, της 3ης Ιανουαρίου 1986, που αμφότεροι τροποποιούν τον κανονισμό 1633/84 της Επιτροπής, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της μεταβλητής πριμοδοτήσεως για τη σφαγή προβατοειδών, είναι άκυροι καθόσον προβλέπουν, κατά την εξαγωγή προς άλλο κράτος μέλος, την είσπραξη ποσού αναλόγου προς τη μεταβλητή πριμοδότηση για τη σφαγή επί των ζώων και προϊόντων για τα οποία δεν είναι δυνατό να καταβληθεί η εν λόγω πριμοδότηση.

Bosco Due Rodríguez Iglesias

Koopmans Bahlmann Joliet Schockweiler

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Φεβρουαρίου 1988.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart